

Referat: Caius Iulius Caesar Octavianus Augustus si al doilea triumvirat roman

Octavianus, care adoptase numele Caius Iulius Caesar Octavianus si primise salutul veteranilor dictatorului, trateaza, in acelasi timp, cu senatorii, dezvaluind, inca din tinerele deci, calitatea sa principala: duplicitatea, care i-a imprimat comportament de simulant.

Prudenta il indeamna a-si lua masuri de asigurare fata de conflictul cu Antonius, personalitate de mare prestanta politica si dotare pe plan militar, conflict ce se conturase din momentul in care Antonius isi exprimase indoiala in capacitatea prea tanarului Octavianus de a administra mostenirea lui Caesar. Astfel ca Octavianus, beneficiind de sprijinul unor bogatasi, intre care Gaius Maecena, precum si de clauzele unei intelegeri secrete cu Cicero, revenit la Roma, asigurand senatul de supunere, isi ridica o armata proprie. In aprilie 48 i.e.n., fara a-si uni legiunile eu oastea consulilor Hirtius si Pansa, Octavianus se infrunta direct cu ostile lui Antonius, aflat la Mulina (azi Modena), unde-l asedia pe fosta guvernator al Galiei, Decimus Brutus, ce nu se supusese hotararii comitiilor care-i incredinta Galia lui Antonius.

Cu toate ca ea consemneaza infringerea lui Antonius, lupta de la Mutina a ramas indecisa, pentru ca Antonius s-a putut retrage nestanjenit. Octavianus urmarea miscarile vietii politice romane, care nu-i erau favorabile, senatorii neluandu-l in seama, odata Antonius ce indepartat (dupa credinta lor). Asa ca i se refuza lui Octavianus candidatura pentru consulat. Este unica data in cariera sa cind, nefiind cale de mijloc, Octavianus trece la o actiune hotarata ce-i putea taia definitiv ascensiunea: porni asupra Romei (iulie, 43 i.e.n.), pe care o lua fara lupta. La 19 august, face sa-i fie acordate puteri extraordinare, obtine condamnarea asasinilor lui Caesar si se trezeste singur, fata-n fata cu Antonius, a carui armata incomparabil mai puternica prin unirea cu Lepidus in Galia Narbonensis ii ameninta si asa subreda pozitie cistigata. Totodata, in Orient, reprezentantii partidei republicane, asasinii condamnati ai lui Caesar, Marcus Brutus si Cassius Longinus, se intarisera, amenintind pe toti caesarienii. Fu momentul sau de intelepciune, alegind alianta cu Antonius si Lepidus.

Prin intrevederea de la Bononia (azi Bologna), din octombrie 43 i.e.n., Octavianus, Antonius si Lepidus constituie cel de-al doilea triumvirat, care, spre deosebire de cel din vremea lui Caesar, capata in chiar titulatura sa formula demagogica "pentru organizarea statului", menita a acoperi tinta sa dictatoriala, demagogie care va caracteriza intreaga cariera politica a lui Octavianus. Consacrat oficial in noiembrie 43 le.n., al doilea triumvirat fu deosebit de sangeros in prima sa parte. Proscriptiile, menite a lichida opozitia asa-zisa republicana, au lasat in urma pe cele de pe vremea celebrului dictator Sulla; peste 2000 de cavaleri si 300 de senatori (intre care si Cicero, inscris pe liste de Antonius, care nu-i ierta cele 14 cuvintari contra sa, botezate chiar de Cicero, dupa modelul lui Demostene, "Philippicae"), au pierit in acele zile. Consolidarea celui de-ai doilea triumvirat, prin infrangerea republicanilor in Orient (luptele de la Philippi, cea decisiva la 23 octombrie 42 i.e.n., in care Brutus si Cassius sint infrinti de Octavianus si Antonius si se sinucid),

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

este definitiva, incit nici chiar revolta asa-zisilor antonieni nu-l mai pot clatina. Recompensand legiunile combatante la Philippi prin impartirea pamanturilor a 18 orase din Italia, Octavianus a starnit miscarea de opozitie a acestora, incurajata in sedret de oamenii lui Antonius; in batalia de la Perugia, de la inceputul anului 40 i.e.n., legiunile lui Marcus Vispamus Agrippa - probabil cel mai insemnat si talentat general roman din epoca, dupa Antonius - infring pe "antonieni", lichidand miscarea.

Noul acord de confirmare a triumviratului, incheiat in octombrie 40 i.e.n. la Brundisiurn (Antonius revenise in Italia dupa petrecerile din Egipt), ii l'ace stapini absoluti pe Octavianus, in Occident si Iliria, pe Antonius, in Orient (de la granita trasata de riul Drina), si pe Lepidus, in Africa. Tot prin intelegerea de la Brundisiuni (intarita prin casatoria lui Antonius cu sora lui Octavianus, Octavia) Octavianus si Antonius isi ofera reciproc dreptul de a recruta armate in vederea combaterii lui Sextus Pompeius si, respectiv, a partilor. in 39 i.e.n., Octavianus, in acord cu ceilalti doi membri ai triumviratului, ofera lui Sextus Pompeius Magnus (acordul de la Puteoli, mai zis si de la Misenum), in schimbul pacii, Sicilia, Sardinia, Corsica, promisiunea consulatului, a administrarii Peloponesului si a compensarii averii parintesti ce-i fusese confiscata. Pacea interna astfel adusa si dorita de toti deveni telul politic manifest al lui Octavianus, care-si drapa cu el intentiile de instaurare a conducerii personale.

Cu exceptia unor scurte intreruperi, pacea interna ("pax romana" sau "pax augusta") fu mitul fluturat de propaganda lui Octavianus, bine organizata de acesta. Prima are loc in 37 - 36 i.e.n.; Octavianus, cu sprijinul unei flote cedate de Antonius - triumviratul fusese reannoit prin acordul de la Tarent, in 37 i.e.n. - si incredintata lui Agrippa, dupa cateva lupte (la Milae, in 36 i.e.n. , cand Sextus Pompeius, ce incalcase intelegerea de la Puteoli blocand si infometand Roma, pierde Corsica si Sardinia, la Scylla, cand Octavianus este infrant), reuseste victoria finala de la Naulocus (3 septembrie 36 i.e.n.), Sextus Pompeius fiind definitiv inlaturat. El este capturat in Asia de Titus, un comandant din armata lui Antonius, si va fi executat la Milet. Cu ocazia lichidarii lui Sextus Pompeius Magnus, Octavianus confisca si posesiunile din Africa administrate de Lepidus.

Prima manifestare propagandistica in acest sens este celebrarea mistica a pacii in cea de-a patra Egloga a poetului Vergilius. In urma "campaniei pacii", in care se angajasera mai toti amicii lui Octavianus, popularitatea acestuia creste continuu (o noua opera comandata lui Vergilius - Georgicele - care exalta munca agricola, contribui eficient la aceasta), in timp ce Antonius pierde pe acest teren prin legarea sa prea strlnsa de Cleopatra, cu care chiar se casatorise in 36 i.e.n.